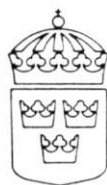

Motion till riksdagen

1988/89:Jo808

av Kjell Nordström m.fl. (s)

Ökat kommunalt ansvar för naturvården

Mot.
1988/89
Jo808-813

Naturvården är en såväl statlig som kommunal angelägenhet. Detta slås fast i inledningen till *naturvårdslagen*. När det gäller tillämpningen av lagen har dock staten huvudansvaret. Endast när det gäller åtgärder mot nedskräpning har en decentralisering skett till kommunernas miljö- och hälsoskyddsnämnder och i fråga om tillstånd till skyltar som avvisar allmänheten från visst område har en decentralisering skett till byggnadsnämnderna. Länsstyrelsen kan härutöver delegera beslut till kommun beträffande inrättande av naturreservat och naturvårdsområden, undantag från strandskydd, s.k. stängselgenombrott samt tillsyn av täktverksamhet.

Genom de ändringar i *miljöskyddslagen*, som träder i kraft den 1 juli 1989, har en fördelning gjorts av ansvaret för miljön mellan stat och kommun genom att vissa frågor decentraliserats till kommunerna.

Enligt vår mening bör man nu göra samma sak med naturvården. De politiska partierna ägnar numera natur- och miljövården ett växande intresse på den lokala nivån. I Skaraborg har t.ex. socialdemokraterna i samtliga kommuner ett lokalt miljöprogram. Kommunerna är sannolikt väl rustade att ta det ökade ansvar som vi förordar. Detta ligger också väl i linje med en allmän strävan att decentralisera besluten så nära som möjligt de människor som berörs. Härigenom ges också länsstyrelsen ökat utrymme att ägna sig mer åt för regionen angelägna miljöfrågor.

En lämplig utgångspunkt för ansvarsfördelningen mellan stat och kommun bör enligt vår mening vara naturresurslagens bestämmelser. Inom områden av riksintresse för naturvård och friluftsliv bör huvudansvaret för naturvården åvila staten medan ansvaret i övrigt bör åvila kommunerna.

En sådan fördelning kan innebära att kommunerna bl.a. får ansvaret för såväl prövning som tillsyn av täktverksamhet, markavvattning, vilthägn och skyltar liksom att vara samrådspart beträffande samråd enligt 20 § naturvårdslagen samt meddela undantag inom strandskyddsområden. Allt inom sådana delar av kommunerna som inte är av riksintresse för naturvård och/eller friluftsliv.

I likhet med vad som gäller inom annan lagstiftning på miljö- och hälsovårdsområdet bör av naturvårdslagen framgå att staten/länsstyrelsen har ett övergripande tillsynsansvar beträffande naturvården i länet t.ex. vad gäller långsiktig användning av naturresurser, ekologisk uppföljning och kontroll av förändringar i naturmiljön med möjlighet att ingripa aktivt vid behov.

Den nu gällande naturvårdslagen är föremål för en översyn. Vi finner det

därför lämpligt att riksdagen uttalar sig för att den pågående utredningen genom tilläggsdirektiv från regeringen även får i uppdrag att lämna förslag till decentralisering och fördelning av ansvaret för naturvården mellan stat och kommun.

I detta sammanhang bör också frågan aktualiseras om en särskild tillsynsavgift för täktverksamhet. För närvarande uttas en täktavgift. Denna avgift, som tillfaller staten, är närmast att anse som en avgift för rättigheten att exploatera en icke förnyelsebar naturtillgång. Täktavgiften bör kompletteras med en tillsynsavgift för täktverksamhet, som kan tas ut av såväl statlig som kommunal myndighet.

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om ökat kommunalt ansvar för naturvården genom ändring av naturvårdslagen.

2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om tillsynsavgift för täktverksamhet.

Stockholm den 25 januari 1989

Kjell Nordström (s)

Sven-Gösta Signell (s)

Birgitta Johansson (s)

Anders Nilsson (s)